

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

17. Aarg. Nr. 5

Den 1. Decbr. 1867.

Præis: 6 Sk. pr. Exp.

Halvaars-Conference for Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige.

Den syv og tredive Halvaars-Conference, begyndt i Store Saltjsøstad den 6te Octbr. 1867.

(Fra „Semi-Weekly Telegraph.“)

Sondag Morgen begyndte de Hellige at samle sig ved den sydige og vestlige Side af Tempelblokken længe forend den bestemte Tid, da Portene paa disse Stever skulle aabnes, og allerede Klokkens ni var der en saa tæt sammenstillet Menneske-masse omkring disse Indgange, at det var umuligt at komme frem paa Fortou-gene. Tilliige vare Gaderne opfyldte med Kaireter, Vogne og Heste, hvilket var et Bevis paa, at der tidlig om Morgen'en var kommen en Masse Mennester ind fra Landet foruden det store Antal, som havde naaet Staden den foregaaende Aften.

Inden Kl. ti, den fastsatte Tid til Conferencens Begyndelse, vare Siddepladsene i det store Tabernakel opfyldte, og Tilgangene og Dørene paa den nordre, sondre og østre Side vare ogsaa optagne

af Personer, som vare begjærlige efter at være tilstede ved Conferencens Aabning. Siddepladsene ved Siderne vare ogsaa godt opfyldte af Præstedommet og de forskellige tilstedeværende Sangchor, som skulle deelte i Udførelsen af Sangene. Kort sagt, Tabernaklet var fuldt, og det bekræftedes tilfulde, hvad der saa ofte er blevet sagt, at der ikke kunde blive opført nogen Bygning, der var stor nok til at rumme de Hellige. Denne Paastands Rigtighed bliver saameget mere indlysende, naar man betænker, at Ungdommen bliver holdt hjemme for at de Eldre skulle faae Plads og for at undgaae, hvad der undertiden har haendet, at en altsor stor Menneske-masse kommer sammen ved saadanne Lejligheder.

Bed Conferencens Aabning var det

hele Qvorum af det øverste Præsidentstab tilstede paa Forhoiningen, nemlig Præsidenterne Brigham Young, Heber C. Kimball og Daniel H. Wells — samt desuden Eldste Brigham Young jun.

Af de tolv Apostler: Orson Hyde, Orson Pratt, John Taylor, Wilford Woodruff, George A. Smith, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Crastus Snow og George Q. Cannon.

Paa det første Sæde ligeover for Tilhorerpladsen var Stavens Præsidentstab, nemlig: Eldste Daniel H. Spencer, George B. Wallace og Joseph W. Young, og foruden dem var der tilstede: Eldste John Young, Præsident for Overpræsternes Qvorum, hans Raadgivere, Biskopperne E. D. Woolley og Phineas Young, samt Eldste W. W. Phelps, Wm. H. Hooper, Levi Hancock, John Van Gott og Horace S. Eldredge.

Paa Biskoppernes Plads paa Forsiden af Forhoiningen vare: Edward Hunter, præsiderende Biskop, med sine Raadgivere Leonard W. Hardy og Jesse C. Little, desuden Biskop Hoagland, samt Skriveren for Biskoppernes Qvorum Eldste George Goddard, og Eldste John D. F. McAllister.

Foruden ovennævnte præsiderende Authoriteter vare endvidere tilstede paa Forhoiningen: Saltføstadens Sangchor, der talte henved hundrede og halvtredsindstyve Medlemmer under Ledelse af Eldste Robert Sands — samt Organist Joseph John Daynes. Tilbenstre for Talernes Sæder var der et stort Sangchor, sammensat af Chorene fra Springville, Payson og Spanish Fork, under deres respektive Ledere, Eldsterne Frederick Waight, Wm. Claycen og Wm. R. Jones. Hurtigstrivere: Geo. D. Watt, E. L. Sloan og David W. Evans. Ligeledes var der en Reforrent for dette Blad tilstede.

Baade paa Forhoiningen og rundt omkring i hele Bygningen var der desuden et stort Antal Biskopper og præsiderende Eldste fra de forskjellige Settlementer, baade i Norden og Syden, men de Førsamledes store Antal hindrer os fra at kunne opregne deres Navne.

Paa Apostlernes og de øvrige Broders samt Sostrenes Begne aflagde Præsidenten sin hjerteligste Tak til dem, som havde arbeidet paa Tabernaklet, for den Udholdenhed og Trofasthed, de havde viist i deres Bestræbelser for at faae Bygningen saavidt færdig. For sit Vedkommende havde han uafsladelig bedet for dem, at intet Uheld maatte ramme Nogen, og at vi i Forening kunde glæde os i et saadant Værk. Han følte sig tilskyndet til at velsigne dem og vilde fremdeles bede for dem, ligesom han benyttede Leiligheden til at yttre sig angaaende den Glæde, han vilde sole, dersom Israels Eldste vilde vise en ligesaa stor Midkjærhed i at fremskynde Bygningen af Templet. Han ansaae det for rigtigt at sige nogle Ord angaaende det usuldendte Orgel. Der var endnu ikke indsat over en Trediedeel af Piberne, og indtil Beklædningen blev færdig, maatte de benytte et Tæppe, som var blevet ophængt. Nu var det kun femten Fod høit, hvorimod det vilde blive syrgetyve Fod høit, naar det blev færdigt. Broder Ridges og de, som havde arbeidet i Forening med ham, havde gjort det Bedste, de kunde, men uagtet deres Flid baade tidlig og silde, havde de dog endnu ikke naaet saavidt, at de havde faaet det rigtigt stemt. Det var imidlertid saavidt i Orden, at det kunde benyttes til at akkompagnere Sangen med, og han var tilfreds med samme. Præsidenten kaldte derpaa Førsamlingen til Orden; en fuldkommen Stilhed paafulgte, og Eldste E. L. Sloan oplæste følgende Begyndelsespålme:

„Priis, priis, o priis den store Deg Gr“
o. s. v.

Præsident Young holdt Aabningsbønnen, i hvilken han tæskede den Almægtige for de Belsignelser, han saa rigelig haade udgydt over de Hellige og fordi han havde sat dem i stand til for saavidt at faae en Bygning færdig, i hvilken de kunde forsamlies og dyrke ham, deres Skaber, i hans Sons Jesu Christi Navn. Han bad, at den Hellig-Aand maatte staae dem bi og lære dem, hvorledes de skulde bede, og hvad de skulde bede om, saa at det kunde være antageligt for hans Aasyn.

Han bad, at Herrens Belsignelse maatte hvile over dem, der allerede varer forsaulede, og over dem, som senere skulle komme til at samles i Lobet af Conferencen — over Præstedommet og over Enhver, som havde noget Embete i hans Kirke og Rige, at de maatte faae den Hellig-Aand over sig, saa at de kunde være dygtige til Udførelsen af alle deres Pligter, — at de, som havde arbeidet paa dette Huus, maatte føle sig belsegnede og tilfredse, fordi de havde udført dette Hvert, og at de maatte blive belonnede med Christi Kjærlighed, — at Apostlerne maatte blive belsegnede og dygtiggjorte til at udføre deres Pligter i Apostelstabets, — at Biskopperne maatte være i Besiddelse af alle de Egenstaber, der ere nødvendige til Udførelsen af deres vanskelige Hvert, — at de maatte være fulde af Viisdom og venlige, taalmodige og overbærende, saa at de kunde være soui Fædre for de Hellige, — at Overpræsterne, de Halvfjærds, de Eldste, Præsterne, Lærerne og Diafonerne alle kunde nyde den Kraft og de Belsignelser, som henhøre til deres Kald.

Han bad, at Herrens Belsignelse fremdeles maatte tiltage iblandt de Hellige, at alle deres Bestræbelser for at opbygge Guds Rige maatte frones med Held, — at de maatte blive bevarede immellem disse

Bjerge, — at de maatte blive mangfollige og forøges samtidigt til at samle de Elementer omkring sig, som varer nødvendige til Livets Ophold. Han bad, at Herren vilde belsegne de Helliges Born, — at de Syge maatte blive helbrede formedelst den Almægtiges Kraft, — at de Hellige i Udspreelsen maatte være Gjenstand for hans Varetægt, — at Missionærerne iblandt dem maatte blive dygtiggjorte til at udføre deres Pigt, at de maatte blive bevarede og efter komme tilbage til Kirken i Zion, — at de fattige Hellige maatte være belsegnede og trives, saa at de kunde samles med de Hellige her, og at de Emigranter, som nylig varer ankomne, maatte føge at gjøre Ret, og at de maatte blive belsegnede og trives, — at Herrens Belsignelse maatte hvile over vores Familier, vores Hustruer, vores Born, vores Lader, vores Marker og over Alt, hvad vi have. Han bad, at Herren for Jesu Skyld vilde inspirere Talerne, Sangerne og Tilhørerne under hele Conferencen, saa at Alt maatte blive udført overensstemmende med hans hellige Billie.

Sanghorene fra Payson, Springville og Spanish Fork aafang i Forening Psalmen:

„Christi Stridsmænd, staar frem.“

Præsident Kimball talte først. Han havde undertiden seet en stor Mængde Mennesker samlede under aaben Himmel, men han havde aldrig før seet saa Mange inde i noget Huus. Kun de, der havde den samme Erfaring som han, kunde satte de Folkeser, der nu rørte sig hos ham. Han var takuemmelig for den Belsignelse at see en saa stor Forsamling foran sig. Verden sagde, at de Hellige varer de værste Mennesker, der sandtes, men han vidste, at de varer det bedste Folk paa Jorden, og de varer sikre paa at blive frelste, fordi de elstede Sandhed og Dyd, — fordi de elstede Guds Værk.

Her var Gmanuels Banner opreist, og Mennesker fra alle Jordens Kanter vilde komme hid for at tjene Herren, og ikke et eneste Ord af det, som Herren havde talet ved sin Tjener Joseph, vilde slæe feil. Her skulle samles Mennesker fra alle Jordens fire Hjørner.

Han følte sig taknemmelig mod sine Brødre, som havde arbeidet paa denne Bygning, og han bad, at Herren maatte velsigne baade Bisshopperne her i Staden og dem, der ere ansatte omkring i Settlementerne, og han ønskede, at Herrens Velsignelse maatte hvile over den præsiderende Bisshop, Edward Hunter. Han sagde, at han følte Attraa til at velsigne idag, og bad: Maa vor Faders Velsignelse hvile over Præsident Young, over hans Med-brødre og over alle de Hellige.

Han sagde, at Ingen kunde have daarlige Følelser her, thi Herren — Abrahams, Isaks og Jakobs Gud — var her. Han ønskede, at de Helliges Nine vare aabnede, saa at de kunde see de Engle, som vare her. De betragtede os og lagde Mærke til, hvad vi sagde.

Da Præsident Young, han selv, Eldste Hyde og Pratt blev valgte og ordinerede, vare Herrens Engle tilstede og blevet sete af Brødrene. Joseph, John og andre Engle vare iblandt dem nu. Hvorledes skulle de deraf føle?

Templet i Ohio blev bygget i de Helliges Fattigdom, og det blev hædret med de gamle Apostlers Petri, Jakobs og Johannes's Nærvoerelse, og de blevet sete af mange af de Hellige.

Sang af Eldste Fishburns Chor.

Præsident Wells sagde, at han betragtede Opførelsen af denne Bygning som et stort Foretagende og som en Ere for de Hellige her. Herren havde formedelt sin Krafts Arm plantet os i Bjergenes Dale. Han havde ledet sin Tjener Brigham og givet ham Viisdom til at lede

de Hellige. Han havde kronet deres Bestrebelser med Held og velsignet dem, fordi de havde holdt hans Besalinger.

Da det blev besalet at fuldende Templet i Nauwo, stod Præsident Young frem, og formedelst sit Arbeide, sin Indflydelse og Magt bragte han de Hellige til at udføre dette Hverv, og de blev da antagne af Herren.

Han glædede sig over at see den Fremgang, de Hellige havde gjort, og over at saa Mange fra alle Settlementer havde flokket sig sammen for at komme til Conferencen. Han troede, at Trældommens Fernaag og haarde Lænker vare brudte, og at de Ugadelige ikke mere vilde faae Magt til at forurolige og plage dem, som de forhen havde gjort. De havde en herlig Fremtid for sig, og Værket vilde vedblive at vose og tiltage formedelst deres Trofasthed.

De voxede i Enighed i Henseende til de timelige Anliggender, ligesom de havde gjort med Hensyn til de aandelige Ting og deres Tro. De kunde aldrig bringe deres Indflydelse og Magt til at blive følt hverken paa Jordens eller for Himlene uden ved en saadan Samdrægtighed.

Han imodesaae en herlig Fremtid for dette Folk, og han kunde see de Hellige i Besiddelse af en større Indflydelse end noget andet Folk. De havde Intet at frygte, saa længe de havde Herren til Ben til at styre og lede dem. Han hentydede til Josephs Dage og til den Tilled, som da gav sig tilkjende, men de Hellige havde skredet fremad, og havde nu en sterkere Tilled, end de nogensinde forhen havde haft. Samdrægtighed i timelige Anliggender var dengang ikke saa almindelig som nu.

Choret assang Psalmen:

„En Engel fra det Hoie.“

Slutningsben af Præsident Wells.

Eftermiddag.

Sangchoret fra Spanish Fork assang
Psalmen:

„Baagn op, vaagn op, isoer Dig
din Kraft, o Zion.“ — Bon af Eldste
Brigham Young jun.

Eldste Orson Hyde sagde, at han havde reist over en stor Deel af Verden, men havde dog aldrig for seet nogen saa stor religios Forsamling som den, han havde for sig. Han hentydede til det Raad, der blev afholdt af Apostolerne i Hyde Park i Pottawattomie County i Iowa, hvor Herrens Røst hørtes, idet vor himmelstke Fader underviste dem angaaende Organisationen af det første Præsidentstabs Quorum og valgte Præsident Young til Kirkens Leder og til at være Guds Mund iblandt de Hellige. Torden rystede og hævede, og Folk, der boede rundt omkring det Sted, hvor Raadet holdtes, folte og erfarede, at Guds Kraft havde givet sig tilkjende.

Siden den Tid havde Præsidenten edet de Hellige hid til disse Dale, og formedels hans Veiledning og Raad havde de udført Ting, der nu vare et Under og Særsyn i Verdens Øine.

Eldste Hyde talte derpaa om Opstandelsen og ansorte mange Skriftsteder fra de gamle Propheter og Apostler for at vise, at de Helliges Legemer skulle bogstavelig opstaae fra de Døde. Han sagde, at der for henved tyve Aar siden havde været et fort Tidsrum i hans Liv, da han havde tilladt sig spekulitative Begreber og forsængelig Philosophi, som ikke stemmede overeens med den himmelstke Sandhed. Hvis Nogen havde hort ham sige Noget, der var stridende mod den Sandhed, som de gamle Apostler og Propheter havde lært, var han villig til at bede om Tilgivelse. Da han var et Barn, tænkte han som et Barn, men nu ønskede han at afslægge det Barnagtige.

Eldste Hyde var meget hæs, saa at han ikke kunde tale længe, men han talte med Alvor og i en ypperlig Mand.

Fishburns Chor sang: „Bjergets Tapre.“

Præsident Young talte i Korthed over det Emne, som Eldste Hyde havde begyndt paa, og sagde, at Ingen kunde gjøre synderligt Garn eller have megen Fremgang ved at tale til Menneskene om Opstandelsen, medmindre han havde Opstandelsens Negler. Paulus havde i gamle Dage besprækt sig for at lære sine Brodre dekangaaende, men havde ikke gjort synderlig Fremgang dermed. Den Tid var dog ikke langt borte, da Opstandelsens Negler, vilde blive overdragne til Mænd paa Verden, og da vilde de føre fuldkommen Kundskab derom. Han troede imidlertid fuldt og fast paa en bogstavelig Opstandelse med Hensyn til de Helliges Legemer.

Choret fra Payson sang: „Lyttet til Frydesangen.“

Forsamlingen blev stillet med Bon af Præsident Kimball.

Mandag Formiddag.

Som en Følge af et meget stærkt Regnveir om Natten var Tilhørernes Antal meget mindre end den foregaaende Dag, og det er sandsynligt, at ikke mere end de tre Fjerdedele af Pladsen i Tabernaklet var optagen. Det var hovedsagentlig de Allerhyggste, som vare borte, og der herskede en særdeles Stilhed. Af denne Aarsag og maaskee ogsaa paa Grund af Forandringen i Beiret, syntes det, at man bedre kunde høre Talerne gjennem hele Bygningen. Vi ere af den Mening, at saafremt Tilhørerne altid ere saa stille, som de burde være, vil der kun behoves lidt eller ingen Forandring for at dette Hus skal blive let at tale i, i Særdeles-

hed naar Talerne ere blevne vante til Bygningen, og de med Hensyn til Kraften af deres Stemme lære at rette sig efter Tilhørernes Antal.

Ved Forsamlingenens Aabning sang Tabernaklets Chor Psalmen:

„Priser I Herren.“ Bon af Eldste John Taylor. Choret fra Payson assang Psalmen: „Lytter til Frydesangen.“

Eldste Orson Pratt holdt et længere Foredrag over Guds Personlighed, idet han paaviste, at den Gud, som de Sidste-Dages Hellige tilbede, er et materielt Væsen, saaledes som det er fremstillet i Bibelen, og ikke et immaterielt Væsen uden „Legeme, Dele og Lidenskaber,“ saaledes som den Gud er, der tilbedes af de forskjellige Sekter i den christne Verden.

Præsident Young talte derefter om det samme Emne og gjorde nogle ypperlige Bemærkninger, og raadede de Eldste til kun at tale om det, som de tilfulde forstode.

Tabernaklets Chor assang Psalmen: „Bions Datter.“ Sluttet med Bon af Eldste C. C. Rich.

Æftermiddag.

Choret fra Spanish Fork assang Psalmen: „Hæv Dig, min Sjæl, hæv Dig.“

Eldste E. T. Benson aabnede med Bon, hvorefter følgende Psalme blev assungen af Tabernaklets Chor: „Ieg vil synge om Herrens Mistundhed.“

Præsident Young sagde, at det var ubestemt, hvorlænge Conferencen kom til at være, men man ventede, at den vilde komme til at være usædvanlig længe, og for at der skulle blive Lejlighed til at høre Alle, som skulle tale, bad han om, at de vilde holde korte Prædikener. Han havde optegnet følgende Punkter, over hvilke han haabede, at de Eldste vilde tale:

1) Om at udstede en Subscriptions-Indbydelse angaaende Ydelsen af Vidra; til det vedvarende Emigrationsfond.

2) Om at undervise vores Børn om Herrens Veie i deres Ungdom og om at indføre Bibelen, Mormons Bog og Lærdommens og Pagtens Bog — samt Phonetik i vores Skoler.

3) Om at unge Kvinder bør lære Arithmetik og Bogholderi samt andre Bidenslagsgrene, som vilde være nødvendige for at dygtiggøre dem til Forretningslivet — til at staae i Boutiker og til at arbeide som Telegraphister, saa at de Mænd, som nu ere besskjæftigede med Saadant, kunde faae Tid til at gaae til Bjergene, til at bygge Huse, til at dyrke Jordnen og til at berede sig til at kunne forsørge Hustru og Børn.

4) Angaaende at fem hundrede Bogné med tilhørende Trældyr behøves strax efter Conferencen for at hente tre Xæs Granitblokke hver fra Little Cottenwood til Templet.

5) Angaaende den bedste Maade, paa hvilken man kan forlænge dette Liv, og Maaden, hvorpaa man kan leve mest farvelig og maadeholden.

Eldste Taylor udtrykte sin Taknemmelighed over at Tabernaklet var blevet saavidt færdigt, og talte om de Helliges forenede Beskræbeler med Hensyn til det, de havde udført. Han hentydede til en ny Forfatter, som havde anvendt et Capitel paa „Mormonismen“ i sit Værk: „Det nye Amerika,“ hvori han havde sagt, at Mormonerne vare blevne indsamlede fra Samfundets Udstud og Bærme. Han vilde opfordre Verden til at anstille en Sammenligning. Han faae Noget hos det dydige, vindstibelige og gudfrægtige Folk, som Verden aldrig havde set, og det Arbeide, disse Mennescer havde udført her i disse Bjerger og Dale, bar Vidnesbyrd om deres Værd. De ville fremdeles

ved deres gode Gjerninger vise Verden, at de stode ligesaa langt over dem, der bagtalte og sogte at nedsette dem, som Himmelten er over Jorden. De Sidste-Dages Hellige vare ingen Slaver. De vilde aldrig nedværdige sig hverken i andelig, social eller religios Henseende, men de vilde hæve sig over Verdens Daarstæder og Laster, indtil de kom til at bade sig i Lyset og Glandsen af det evige Solfin.

Fishburns Chor sang:

„Haarde Tider komme aldrig igjen.“

En Deel Personer blevne valgte til at gaae og bosætte sig i den sydlige Deel af Territoriet.

Eldste J. D. F. McAllister sang: „Bjergdalen“ osv.

Eldste Woodruff udtrykte sin Glæde over at være sammen med de Hellige i en saadan Bygning, og gjorde i Korthed nogle ypperlige Bemærkninger angaaende de Punkter, som varne blevne opnæste.

Nogle saa Medlemmer af de tre Chor assang Psalmen: „Dalens Lilie.“

Eldste George A. Smith talte meget skært angaaende de Forpligtelser, der hvilede paa dem, som varne blevne hjulpe af det vedvarende Emigrationsfond, til at være noigtige i at betale deres Gjeld og hjælpe dem, der endnu ere tilbage i den gamle Verden, og hvilke ere ude af Stand til at kunne hjælpe sig selv. Det var de Helliges Pligt at staae de Fattige bi. Han talte med Kraft de Fattiges Sag.

Fishburns Chor sang: „Mit eget Land Deseret.“ Derefter assang Tabernaklets Chor Psalmen: „I Herrens Gjenloste.“ Slutted med Bon af Eldste Geo. A. Smith.

Tirsdag Formiddag.

Choret fra Springville sang: „Gud handler paa en undersuld Maade.“

Bon af Eldste Crastus Snow. Tabernaklets Chor sang: „Lad Syndere gaae deres Gang.“

Eldste G. T. Benson talte om den Glæde, han havde nydt i Evangeliet og formedelst de Eldestes almindelige Bidnesbyrd om, at de vidste, at det var Guds Værk, med hvilket de vare bestættigede.

Han roste storligen de Helliges Windstibelighed og talte om de Fordele, som Samfundet unndgaaelig maa have deraf, at man selv forsørdiger de Sager, som ere nødvendige for Territoriet.

Efter Anmodning sang Fishburns Chor atter Psalmen: „I Bjergets Tappre.“

Præsident Young talte i Korthed om Viisdomsordet. Han hentydede til det Udttryk, som Nogle, der ere seendrægtige til at adlyde det, bruge, nemlig, at Bærelsen angaaende Viisdomsordet kun var midlertidig. Han onstede, at de Hellige skulde forstaae, at man vilde vedblive at prædike derom, indtil de havde lært at overvinde deres Svagheden og at leve overeenstemmende med Guds Love. Han onstede, at alle de Hellige skulde forstaae, at det fordredes af dem, at de skulde adlyde det. Viisdomsordet kan ikke forsonmes og Herrens Land og den Almægtiges Besignelse tillige blive bevaret.

Præsidenten gjorde nogle ypperlige og eftertrykkelige Bemærkninger angaaende dette Emne, og sluttede med de Ord: „Geg siger i Israels Guds Navn: Holder Viisdomsordet.“

Eldste Dunbar sang den smukke Psalme: „O, Zion.“

Eldste Crastus Snow hentydede til Viisdomsordet, og raadede Bisstopperne, de Eldeste og Lærerne i de forskjellige Distrikter til at være faderlige mod de Hellige og til at lede de Svage fremad, indtil de overvinde deres Vaner.

Læren hentydede til de forskjellige Spørgsmaal, der fremsattes, angaaende

de Brodre, som skulle gaae til Syden. Nogle ventede sig kun Lidet af denne Mission og fra denne Deel af Territoriet, men han vilde kun bede dem om at give sig Tid, og de vilde engang komme til at see, hvad Syden duede til. Han talte opmuntrende til dem, som var blevne valgte til at gaae til Syden for at dyrke Jorden, ligesom han gjorde nogle træfsende Bemærkninger angaaende de Punkter, der var blevne fremsatte af Præsidenten.

Fishburns Chor sang: „O Zion, for evig.“

Præsident Joseph Young talte angaaende de Unge i Israel, som var blevne raadede til at giste sig, og opmuntrede de unge Mænd og Kvinder til gaae fremad i Tro, til at holde Herrens Besalinger og til at arbeide for at opbygge Herrens Zion.

Præsident Young gjorde nogle interessante Bemærkninger angaaende det samme Emne.

Toruden dem, som allerede var blevne bestemte til at gaae til Syden, valgtes endnu Nogle dertil. Ligeledes bleve nogle Eldste bestilkede til at predike Evangeliet paa de forskellige Steder, som siden skulle blive dem anvisse.

Choret fra Spanish Fork assang Psalmen: „Hil Dig, smilende Morgen.“ Eldste Willes assang en ny Psalme. Førfamlingen blev sluttet med Bon af Eldste Hyde.

Eftermiddag.

Tabernaklets Chor assang Psalmen: „Tiden er nær, den lykkelige Tid.“ Bon

af Eldste Lorenzo Snow. Choret fra Spanish Fork assang Psalmen: „Messie Regjering.“

Eldste Geo. Q. Cannon foreslog for Conferencen, at de Hellige i deres Bonner opholde de præsiderende Authoriteter, og deriblandt Eldste Joseph F. Smith, der var blevet valgt til Apostel istedetfor Broder Amasa M. Lyman. Alle disse Forslag bleve eenstemmig vedtagne.

Eldste Cannon talte derpaa om Bisdomsordets Gavnlighed for Menneskets Helbred, og opmuntrede de Hellige til at adlyde det. Ligeledes talte han til dem, der staae i Gjeld til det vedvarende Emigrationssparefond, og bad dem at opfyldes deres Forpligtelser.

Fishburns Chor assang Psalmen: „Vi ere frivillige Stridsmænd.“

Eldste C. C. Rich talte om den Ro og Glæde, som havde hersket i Conferencen, og ansorte en Text, der var blevet fremsat i forrige Conference, nemlig: „Lad de Hellige være forenede.“ Han kunde sige, at han aldrig havde seet de Hellige mere fornede, end de netop havde været siden den Tid. Overalt, hvor han havde rejst, havde han seet Beviser paa, at de Hellige ere i en hurtig Fremadstriden. Han havde aldrig hørt nogen Conference, uden jo Herren tilkendegav, hvad han fordrade af sit Folk, og dette havde ogsaa været Tilsældet ved denne Lejlighed. Naar vi gjorde, hvad der stod i vor Magt, vilde vi stedse være beredte for Alt, hvad Herren vilde lære os.

(Fortsættes.)

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Decbr.

Om Apostater og deres Kirken.

Vi bemærkede i forrige Numer, „at der gives Enkelte, som efter at have an-
nammet Evangeliet, falde fra og blive Fjender til det Folk, de tilhørte, samt ved
vrangle og lognagtige Fremställinger søger at skade og gjøre det mistænkeligt og
forhadt.“

Egempel herpaa have vi nyligen haft, idet tonde Personer, een ved Navn G. Christensen og en anden ved Navn Julia Ingerod ere virksomme, dels ved pri-
vate, dels ved offentlige Foredrag at fremstille Forholdene i Utah saa urimelige,
fabelagtige og afstrækende som muligt. Især søger Sidstnævnte at indbilde Publikum,
at der gives ingen Regjering i Utah, at Folk myrdes der paa den grusomste
Maade og en heel Deel andet urimeligt Os, som Bladsen i dette Blad ikke tillader
os at berøre. Hendes frekke Logne ere af den Bestaffenhed, at et dannet og oplyst
Publikum umuligt kan blive forte bag Lyset af samme, især dem, der have det
mindste Kjendstab til de amerikanse Forholde.

Territoriet Utah er organiseret under de Forenede Staters Regjering. Dets
Gouverneur, Stats-Sekretair, Dommere og Postmestere ere ansatte og bestykkede af
Regjeringen i Washington; det har som enhver anden Stat eller enhvert andet Ter-
ritorium i Unionen sin lovgivende Forsamling, og sin Delegerede ved Congressen i
Washington. Der findes ikke alene Mormoner, men ogsaa andre Troesbekjendere i
Territoriet, hvoriblandt Catholiker, Protestanter og Toder, som hver for sig have sine
Gudsdyrkelses-Forsamlinger og som alle tilhøre nyde de samme borgerlige Nettig-
heder under de Forenede Staters Constitution, der ingen Forstjel gjør mellem Be-
kjenderne af forskjellige religiose Anstuelser, eftersom der ikke findes nogen anerkjendt
Statsskirke, opholdt af den verdslige Magt i Unionen. Der gives folgelig ingen
saakaldet Mormon-Stat i Amerika, men et Territorium i de Forenede Stater ved
Navn Utah, hvor Enhver har Ret til, som overalt i Unionen, at bosætte sig og
drive alle lovlige Næringsveie under Beskyttelse af de Forenede Staters Love og Re-
gjering. Det vilde derfor være aldeles forgjøves at søge at indbilde dem, som have
Kjendstab til disse Forholde, at der hersker Lovlosshed i Utah, der udgør en integre-
rende Deel af de Forenede Stater. Det vilde ligeledes være en ligefrem Bestyld-
ning mod de Embedsmænd i Utah, der ere ansatte af Regjeringen i Washington
og som ikke ere Mormoner, for Forsommelse i Udvældelsen af deres Pligter, dersom
en saadan Tilstand, som Apostaterne beskrive, skulde herstede i Territoriet.

Gouverneuren for Utah er Hr. Charles Durkee, Stats-Sekretairen er Hr.
Amos Reed, og disse Embedsmænd kunne konstatere Rigtheden af Foranstaende;
ligesom der ogsaa ere i disse Lande flere amerikanse Medborgere fra Utah, der kunne
bevidne, at der hersker Lov og Orden i Territoriet.

Beskrivelse.

Eldste Jens Johansen bestilles til at præsidere over Venyskels Conference, og Eldste D. A. Thomisen til at arbeide i samme Conference under Eldste Johansens Bestyrelse.

G. Widerborg,
Bestyrer
af den stærknaviste Mission.

Correspondance.

Amerika.

Uddrag af et Brev fra Præsident B. Young til een af hans Sønner,
Heber Young, som for Tiden er paa Mission i England.

Great Salt Lake City, den 30te September 1867.

Eldste Heber Young.

Min kære Son!

Dit Brev er modtaget og læst med Tilfredshed. Det glæder mig at erfare, at Du føler saa vel paa din Mission, og jeg haaber, at denne gode Hølelse vil tillage hos Dig saalænge som Du skal arbeide i Evangeliets Tjeneste. Skriv mig ofte til og underret mig om din Fremgang og Virken. Du er nu indtraadt i en ny Virkefreds, bærende Ansvarligheden af Præstedommet, som er Dig paalagt, hvorför der ventes Mere af Dig nu, end nogensinde før. Det er en stor Trost, som Gud har givet sine Tjenere, at ligesom deres Dag er, saa skal deres Styrke være, og han vil give dem sin Naade til at udføre det, som paahviler dem. Du er nu i en Stilling, hvori Du behøver Herrens Hjælp, og han vil være Dig nær, dersom Du søger ham i Tro og Lydighed. Der er ingen Stilling bedre til at give en ung Mand Kundstab om Gud og hans Hellig-Aand, end at blive sendt paa Mission. Dersom Du er yd-

mig og paakalder Herren i megen Bon, vil han begave Dig med en større Kraft, end Du hidindtil har hændt, og Du vil nyde større Glæde i din Gjerning og i din Tilværelse, end Du nogensinde før har været i stand til at fatte. Vi bede for Dig bestandigen, og vi føle os forvisede om, at vore Bonner blive hørte. Det vil give os stor Glæde at høre om din Fremgang og at Du øerer dit Præstedomme og opfylder hæderligen for Gud og dine Brødre den Mission, der er Dig given, saa at naar Du vender hjem igjen, Du kan komme tilbage reen og pletfri. Jeg beder Dig dersor stedse at erindre dit hellige og høje Skald. Du er ung og uersaren i en ugrundelig Verdens Handelmaade; dersor, ligesom Paulus formandede Timotheus, formaner jeg Dig: „Fly Ungdommens Begjærlinger.“ Underlu alle dine Lidenstaber, Begjærlinger og Hølelser, som strider mod Guds Aand og Billie. Dersom Du er bestemt paa at herfse over

Dig selv, kan Du gjøre saa ved Guds Hjælp. Den Mand, som tillader sine Ledstæber at lede ham, bliver en Slave af saamme, og det er vanskeligt for en saadan Mand at frigjøre sig. Men Dig bestandig til at gjøre Guds Willie og at adlyde hans Bud, da vil det blive fuldkommen naturligt for Dig at vandre retstæftent for hans Asyn. I Ungdommens og Manddommens blomstrende Alder er det den rette Tid at erhverve sig gode Baner. Du tjender Evangeliet tilstræk-

keligen til at lære Andre. Lad dit Eksempel blive stærkere fremtrædende end dine Ord, saa at Andre kunne see dine gode Gjerninger, og derved nodes til at anerkjende, at de ere bedre end deres, og maaestee bringes til at gaae hen og gjøre ligedan.

Med hjerlig Hilsen fra os Alle nedbedrer jeg Herrens Belsignelse over Dig, og forbliver din Fader

Brigham Young.

Store Saltføstad, den 10de October 1867.

Præsident C. Widerborg.

Kjære Broder!

Igaar Eftermiddag sluttede Conferencen, efter at have varet i fire Dage. Vi have tilbragt en herlig Tid tilsammen og have haft god Plads i det nye og særdeles bekvemt indrettede Tabernakel. Mange gode og værdifulde Raad blevne givne og ypperlige Lærdomme fremsatte, hvilke ville være til Belsignelse for Enhver, som vil leve efter samme.

Omfændsindt der til denne Conference var kommen en langt større Menneskesmasse tilsammen end nogensinde tidligere, havde de Tilstedeværende dog, paa nogle saa Undtagelser nær, bekvem Plads. Smidertid var dog Tabernaklet ganste opfyldt med Tilsørere, thi de Hellige onskede at see den Bygning, som formedelst deres forenede Bestræbelser var blevne opført til et Gudsdyrkelseshus, og at blive underviste paa et Sted, hvor de kunde have bekvem Plads, uden at være utsatte for Wind og Vejr, saaledes som det tidligere havde været Tilsølbt ved store Sammenkomster, estersom det gamle Tabernakel neppe var stort nok for vores al-

mindelige Forsamlinger. — Da jeg veed, at De har Anledning til at læse Conference-Forhandlingerne i Bladene, vil jeg indstrenke mig til at omtale eet Punkt, der i Særdeleshed er af Interesse for de Hellige i Afspredelsen, og hvilket nu er et almindeligt Conversationsemne her i Staden og vistnok over hele Territoriet, forsaavidt det er bekjendt. Præsidenten talte nemlig med Kraft de Undertryktes Sag, og sagde blandt Andet, at han onskede, at de Hellige her til næste Aar skulle hjælpe hjem saamange Tusinder af deres fattige Brødre og Søstre i Afspredelsen som muligt, og til den Ende er der udstedt Subscriptionslister, som skulle circulere i Territoriet.

Henved 150 Personer ere blevne kaldte til at gaae til Syden for at styrke Settlementerne der, og det er sandsynligt, at de ville komme til at ned sætte sig ved Rio Virgin og Coloradosloden. I blandt dem, der skulle til Syden, ere John Sharp jun., Joseph Felt, P. Beckstrom og Flere, som forhen have været paa Mission. De

stulle tage asssted saasnart som muligt. Jeg føler mig glad og lykkelig over at være et Medlem i denne Kirke, og jeg ønsker og haaber, at jeg stedse skal leve saaledes, at jeg kan bevare Herrens Land. Jeg har faaet en god Post hos Bisshop Sharp, paa hvis Contoir jeg har været siden den 1ste Mai. Jeg beder Dem at

hilse Brodrene hos Dem og alle mine Bekjendte, som maatte træffe. Maa Gud velsigne Dem i Deres Arbeide, og maa Herren føre Dem lykkelig tilbage igjen, naar De har fuldendt Deres Mission, er min ydmige Bon. Deres Brøder i Evangeliet.

S. J. Jonassen.

Joseph Smiths Levnetsløb.

Oetbr. 1840.

(Fortsat fra Side 63.)

Det har Ret til at besette alle heri anførte Embeder, som ere blevne vacante ved Dødsfalb, Embedsfratrædelse eller Fraflyttelse, til at fastsætte Størrelsen af Lennen til Embedsmændene i denne Corporation, forsaaividt den ikke er bestemt ved denne Lov, — til at fastsætte Mulster for Lovovertrædelser, for at modsette sig at overtage nogen Post under denne Corporation eller for mislig Embedsførelse, hvilke Mulster imidlertid ikke maae overstige hundrede Dollars for hvert Tilfælde. Naadet har Ret til at inddæle Staden i Kredse, til at forøge Antallet af Naadsherrer og Naadmænd og til at fordele dem i de forskellige Kredse, saaledes som det findes rigtigst og mest hensigtsmæssigt for Stadens Bel.

§ 12. Byraadet har Ret til at give Tilladelse til Aftsholdelse af Auctioner, til at udstede Bevillinger til Kjøbmænd, Småhandlere, Urtekremmere, Høkere, Bissekremmere, Mæglere, Pantelaanere og Vegeletere, samt til at bestemme og kontrollere samme.

§ 13. Byraadet har Ret til indenfor Stadens Grænser at tillade, at ordne og at indskrænke Færgeholtet — til at ordne Stadens Politi, til at idomme

Mulst og Boder for Brud paa hvilken som helst Lovbestemmelse, til at sorge for Inddrivelsen af disse Mulster og Boder og til at fatte saadanne Bestemmelser, som maatte ansees for nødvendige og hensigtsmæssige til Fuldbryrdelsen af denne Lov, forudsat, at saadanne Lovbestemmelser ikke ere stridende mod de Forenede Staters eller denne Stats Constitution. Endelig har Naadet den samme udøvende Magt som den, der blev overdragten til Byraadet i Staden Springfield ved en Lov, som blev udstedt under Navn af „Lov for Staden Springfield, approberet den 3die Februar 1840.“

§. 14. Alle Anordninger, der udstedes af Byraadet, stulle inden en Maaned efter Udstedelsen enten bekjendtgjøres i en Avis, som udgives der i Staden, eller approberede Kopier deraf stulle opslaaes paa tre af de meest besøgte Steder i Staden.

§ 15. Alle Anordninger vedkommende Staden maae være forsynede med Byraadets Segl, og naar de ere trykte i Bog- eller Pamphletformat efter Magistraten Foranstaltung, stulle de allevegne være retsgyldige uden noget videre Beviis.

§ 16. Borgermesteren og Naadsherrerne stulle paasee, at der overholder Ordens

indenfor Stadens Grænser, og de skulle i enhver Henseende have den samme Myn-dighed som Fredsdommere baade i Civil- og Criminalsager, der opstaae under Sta-tens Love. De stulle som Fredsdommere indenfor Stadens Jurisdiktion have de samme Pligter at udføre, være de samme Love underkastede og skulle stille den samme Caution og Sikkerhed som andre Freds-dommere, og de skulle modtage deres Be-stikkelse som Fredsdommere i og for nævnte Stad af Converneuren.

§ 17. Borgermesteren har udeluk-kende Dommermyndighed i alle Sager, som opstaae under Magistratens Bestem-melser, ligesom han har Ret til at tage saadanne Forholdsregler, som maatte an-sees nødvendige for at bringe nævnte Be-stemmelser i Uddøvelse og Fuldbrydelse. Enhver Dom, der er affagt af Borger-mesteren eller Raadsherrerne i Sager, som ere opstaaede under Stadsanordningerne, kan indappelleres til Municipalretten isolge saadanne Bestemmelser, som maatte blive fastsatte ved Lov. Denne Ret skal bestaae af Borgermesteren som Overdommer, og af Raadsherrerne som Meddommere, og de Kjendelser, der blive affagte i Mu-nicipalretten, kunne indappelleres for Kreds-retten i Haneock County paa samme Maade, som de Domme, der blive affagte af Freds-dommerne, blive indankede. De stridende Parter have imidlertid Ret til, forsaa vidt Sagen hører under Municipalretten, at lade den undersøge af en Jury af tolv Mænd. Municipalretten er bemyndiget til at udstede en haecas corpus i enhver Sag, som er opstaaet isolge Byraadets Bestemmelser.

§ 18. Municipalretten holdes den første Mandag i hver Maaned, og By-raadet paa de Tider og Steder, som fore-strives ved en Statsanordning. Extra-meder kunne bestemmes til hvilkensomhelst

Tid, enten af Borgermesteren eller to af Raadsherrerne.

§ 19. Der tilstilles Marschallen Un-derretning angaaende de Foretagender, som iværksættes enten af Borgermesteren, Raadsherrerne eller Municipalretten, og i de forskellige Sager skal han handle efter de Love, som nu ere gjeldende eller herrester maatte blive udgivne angaaende de Pligter, der paahidle, og den Godtgjorelse, som er forestreven for Politi-Embedsmæn-dene i lignende Tilfælde. Marschallen ud-fører tillige alle de øvrige Embedspligter, som maatte blive ham paalagte, forsaa-vigt de henhøre under ovennævnte By-anordning, og han fungerer som høieste juridiske Embedsmand paa Stedet.

§ 20. Byskriveren er pligtig til at fore en noigartig Protokol over alle de Bestemmelser, som Byraadet sætter, og over alle dets embedsmæssige Foretagen-der, hvilken Protokol til enhver Tid skal være til Eftersyn for de Valgberettigede i Staden, og derhos skal han udføre en-hver anden Pligt, som maatte blive ham paalagt ved Lov fra Byraadet. Ligeledes skal han fungere som Skriver ved Mu-nicipalretten.

§ 21. Naar det ansees for nødven-digt, at Byraadet sætter sig i Besiddelse af Privateiendom til Anleggelse, Udvi-delser eller Forandring af offentlige Gader, Stræder, Veie eller Alleer, skal Vedkom-mende nyde fuld Erstatning dersor, og i Tilfælde af, at man ikke bliver enig om Erstatnings-Belobet, skal Borgermesteren sorge for, at det bliver bestemt af en Jury af sex uinteresserede Ejendomsbesiddere i Staden.

§ 22. Ethvert Medlem af en saa-dan Jury, som saaledes er blevet ud-nevnt til at bestemme Størrelsen af den Erstatningssum, som vedkommende Ejendomsbesidder bor have for det mulige Tab, han maatte lide paa sin Ejendom, skal

forst i det Diemed aflægge Ed, og efter fuldendt Sljønsforretning skulle de tilstille Borgermesteren Usstrift af samme, undertegnet af samtlige Edsvorne.

§ 23. I Tilselde af, at Borgermesteren viser Forsommelighed i Uesførelsen af sine Pligter, misbruger sin Magt, lader sig bestikke eller forsættig viser Partisched i Udsørelsen af sine Embedsplichter, sættes han under Tiltale for, Kredsretten i Hancock County, og hvis han findes skyldig, idømmes han en Mult, der dog ikke maa overstige to hundrede Dollars, hvorhos Netten har Magt til, efter derom affagt Kendelse af Jurjen, at affætte ham fra hans Embede.

§ 24. Byraadet kan oprette og organisere en Læreanstalt indenfor Stadens Grændser til Undervisning i Kunster og Videnskaber samt de lærde forretningkmæssige Fag, hvilken Læreanstalt bliver at benævne: „Staden Nauvoos Universitet“ og skal staae under Bestyrelse af en Commission, bestaaende af en Direktør, en Registrator og tre og tyve andre Medlemmer, hvilken Corporation, der benævnes: „Commissionen for Staden Nauvoos Universitet,“ har Ret til at fastsætte, udgive og iværksætte saadanne Love og Anordninger, som maatte ansees for nødvendige til Universitetets, Lærernes og de Studerendes Bedste, dog under den Forudsætning, at disse Love og Anordninger ikke

er stridende med de Forenede Staters eller denne Stats Constitution, og at Commissionens Medlemmer bestandig udnevnes af Byraadet. Commissionen har den samme Ret og de samme Privilegier med Hensyn til Undervisningens Fremme, som de, der høre til Direktionerne for de andre Collegier og Universiteter i Staten.

§ 25. Byraadet kan organisere nævnte Stads militairpligtige Indvaanere til en egen Militæravdeling under Navn af „Nauvoolegionen,“ hvis Krigsret skal bestaae af de dertil valgte Officerer af nævnte Legion og skal være sammes lovgivende Departement, der skal have fuldkommen Magt og Myndighed til at fastsætte, bestemme og udgive alle saadanne Love, som maatte ansees nødvendige for Legionens Ordnung, for dens Bel og Bestyrelse, — All under den Forudsætning, at nævnte Krigsret ikke udgiver nogen Lov eller Forordning, der er stridende imod eller er uoverensstemmende med de Forenede Staters eller denne Stats Constitution, og tilsige under den Betingelse, at Legionens Officerer blive udnevnt af Statens Gouverneur.

(Fortsættelse.)

Nyheder.

Finland. Finland er for Tiden hjemskægt af Hungersnod i en ikke ringere Grad end det svenske Norrland.

Fran **rig.** Den franste Regierung har ladet alle uriflede Kanoner transportere til Bourges, hvor de skulle omfæltes til riflede Kanoner efter den nyeste Konstruktion.

Osterrig. I Østerrig er der udstedt Ordre til, at Armeens Krigsstryrke inden Februar 1868 skal være fuldstændig forsynet med Bagladningsgeværer, og for at fremskynde Sagen, har Regjeringen sluttet Kontrakt med et amerikansk Firma om Levering af 70,000 Geværer efter det nye System. Det østerrigste Krigsministerium har desuden i Amerika bestilt 80 af de saakaldte Gatling-Kanoner (seglobede, efter Revolversystemet), der skulle være færdige til næste Føraar.

Tyrkiet. Ifølge Meddelelse fra Grækenland, skulle Urolighederne paa Creta være udbrudte paany, og Cretenserne skulle have vundet en ikke ubetydelig Seier over Tyrkerne.

Amerika. General Sherman har sluttet Fred med Indianerne i Vesten. Ved Fredstraktaten forpligte de Forenede Stater sig til at betale hine Stammer hvert Aar 30,000 Dollars og yde dem en bestemt Levering af Beklædningsgjenstande, hvorimod Indianerne ikke maae lægge Hindringer i veien for Arbeiderne ved Jernbanen til det stille Hav.

Fra London meddeles: Esterretninger fra St. Thomas af 5te f. M. melde, at Orkanen har raset der og paa de omliggende Øer. En betydelig Mængde Skibe ere beskadigede, 80 ere sunkne eller slaaede istykker paa Havet. Storm og 3 Jordfjælvs foraarsagede, at Tagene blevne revne af Husene, og at mange Huse styrtede sammen. Alle Forretninger var standsede i flere Dage. Den Tortola, der tilhører England, stod i otte Timer ganste under Vandet. Orkanen har paa flere af de vestindiske Øer anrettet store Ødelæggelser. Mange Skibe ere gaaede under og ikke saa Menneskeliv tabte.

Blanding.

I en Skrivelse fra Reykjavik meddeles følgende om det storartede, men fortvarede, vulkaniske Udbrud, som har fundet Sted i Sommer: „Den 29de August mærkede vi her, ligesom vistnok over en stor Deel af Landet, en svovlagtig Stank, der meest lignede den bekjendte Iskulstank fra nogle af de store Floder paa Sydostlandet, hvilke dog ere over 30 Mile fjernede herfra, og nærmere henimod Hjeldene hørtes Dron som af en fjernt rullende Torden. Dagen efter, den 30te, ved Solnedgang kunde man tydelig see en tredeelt Ildslue over de østlige Hjelde. Tyk Lufthindrede senere i at iagttage den i de nærmeste Dage, men Esterretninger saavel fra Østerlandet som Nordlandet, hvor Luen ogsaa saaes i en stor Frastrand, sætter det udensor al Twivl, at Udbruddet maa være foregaaet paa et meget høitliggende Sted i Landets ubebede Indre, rimeligvis i det nordvestlige Hjørne af den store Batnajokul (af Omfang omrent som hele Sjælland), om ikke endnu nærmere imod Landets Midtpunkt i Hofs- eller Urvarfellsjokul, da Luen i saa stor Frastrand synes at være seet paa alle Kanter af Landet. Man kan tænke sig, hvilket uhyre Baal det.

maa være, der saaledes lysner til alle Sider i en Afstand af 20–30 Mile, omtrent som om man i Kjøbenhavn kunde see Gjenstinet af en Ildebrand i Aalborg. Heldigt er det dog, at dette Uddrup har fundet Sted saa langt fra beboede Egne, at man i det Mindste ikke endnu har Efterretning om nogen Skade, det har anrettet. Kun i det østlige Skjættafjeldssyssel er der faldet en Deel Ase. Uddrupet synes heller ikke at have været af nogen stor Varighed, rimeligvis kun fra den 29de August til den 3de September, medens det derimod i disse Dage lader til at have været temmelig voldsomt.

E u r o p a s K r i g s m a g t. Jen under Titelen Guerre udkommen fraaf Brochure angiver Forsatteren de forskellige europæiske Staters Krigsstyrke tilslands og tilvands til følgende Talstørrelser paa Krigsfod: Frankrig 903,617 Mand, Preussen 650,000, Østerrig 651,612, Italien 424,193, Rusland 1,200,000, England Storbritannien — foruden de Frivillige, hvis Antal anslaaes til 230,000 Mand, — det tydste Forbund 407,361, Spanien 171,900, Portugal 64,118, Holland 92,000, Belgien 80,650, Danmark 41,940, Sverrig-Norge 138,800, Schweiz 198,291, Tyrkiet 341,500 samt det øgyptiske Contingent og Tropperne fra Donau yrstdommerne, Montenegro og Serbien tilsammen 152,000 Mand, og endelig Pavestaten 12,000 Mand, ialt 6,226,062 Mand. Bekostningen ved disse uhyre Hærmæssers Underhold og Udrustning m. v. kan naturligvis end ikke tilnærmedesvis opgives, men efter en los Beregning kan det antages, at alene det økonomiske Tab, som er en Folge af, at det ovennævnte Antal Mennester undrages fra Deeltagelse i Produktionen, udgør imellem 3 og 4000 Millioner Rd. aarlig.

In d h o l d.

Side.	Side.	
Halvaars-Conferencen i Store Salt-føstad	Correspondance (Amerika)	74.
Redaktionens Bemærkninger (Apostater og deres Birken. — Bestikkelse) 73.	Joseph Smiths Levnetsløb (fortsat)	76.
	Nyheder	78.
	Blanding	79.

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoaret i Lorenzengade Nr. 14 1ste Sal tilbenstre og paa alle konelige Postcontoarer.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af C. Widerborg.

Trykt hos F. E. Bording.